

בעזרתכם נגיע לכל יהודי בעולם!

בנק לאומי סניף 856

מ.ח. 5335809

אנחנו כאן בשבילכם

להצטרפות לרשימת התפוצה

לצפייה בשיעורים ולקבלת

הגיליון במייל

שלחו בקשת הצטרפות

derech.alon@gmail.com

פרשת וירא

גיליון 193 | תשפ"א

י"ל ע"י דרך הבעש"ט ע"ה. 580660942

"רבבות מרחבי העולם כבר זכו לטעום, עכשיו קרוב מתמיד!"

חיבור עוצמתי לעצמך, יחד עם היקרים לך, בדרך נפלאה ופרקטית בעבודת השם - על פי משנתו של הרה"צ ר' אשר פריינד זצ"ל"

עונג שבת

עם הרב שליט"א

רוצים לשמוע אותך כל הסיבות שבועולם

לצערי הגדול, הרבה פעמים קורה לנו שאנחנו מתפללים על נושא מסוים, אנחנו יכולים לבקש מה' הרבה זמן, ואין תגובה. למשל, אתה יכול לבקש מה' כמה שנים שיתן לך ילדים, ולבנתיים אין לך ילדים. "אבא, בבקשה, בבית כאובים, עצובים, תן לנו ילד". אין קול ואין עונה. אחרי תקופה שאתה מתפלל, עוברת אצלך מחשבה שלא שומעים אותך, וזה גורם לך לירידה וזלזול בתפילה.

ולפעמים יש מחשבות, נו, אז ה' כן שומע, אבל אתה לא מאמין שהוא מתגעגע אליך ולשמוע אותך. אתה לא מאמין שכשאתה הולך להתפלל שחרית הוא מחכה לך. אדם שמאמין שה' שומע אותך ומתגעגע אליך, לעולם יפסיק להתפלל.

למה יש זלזול בתפילה? כי חסרות שתי נקודות - אמונה **ששומעים** אותך, ואמונה **שרוצים** לשמוע אותך. כנגד שני החסרונות האלה, תקנו לנו חז"ל בתפילה שתי ברכות בתפילת שמונה-עשרה. האחת "שמע קולנו ה' אלוקנו... כי אתה שומע תפילת כל פה",

בביאור המילה 'כל פה' אומר ר' אשר שהשי"ת "שומע תפילת כל פויה", אפילו אם אתה פויה, ה' שומע את התפילות שלך. והשניה "רצה ה' אלוקינו בעמך ישראל... ולתפילתם שעה", לא רק שומעים אותך אלא ממתנינים ומצפים לשמוע אותך. מה פירוש "שְׁעָה"?

בפרשת בראשית מצינו אצל קין והבל "וישע ה' אל מנחתו", כלומר התקבל קרבנו ברצון. לא רק שרוצים, אלא עוד משתוקקים לתפילה. "ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו", ביאורו, חפצים בך, רוצים אותך. איזו עוצמה. רוצים אותך, אתה רצוי. ממתנינים כבר לבואך!

אם תפילה - למה צריך מלחמה

בכדי לחדד את הדברים, ניכנס לעניין מפרשתינו. אברהם אבינו שומע מאת השי"ת שמעשיהם של סדום נוראים. וְחָצְאָתְם כִּי כְבֹדָה קָמָד. ניגש אברהם אבינו להתפלל על סדום כולה, ומתחנן עבור אנשי העיר. אנו חייבים להיעמד ולשאול על תפילתו של אברהם אבינו, שאלה שיש עמה לימוד. כאשר רש"י מבאר את הגשת אברהם לתפילה, הוא מבאר "ויגש אברהם - מצינו הגשה למלחמה, לפיוס לתפילה". כלומר, למילה 'ויגש' ישנם שלושה משמעויות: מלחמה, פיוס, תפילה. וממשיך "ואף אברהם ניגש לשלושתם מלחמה פיוס ותפילה".

המשך בעמוד 3

יש אנשים שקשה עליהם התפילה. ניתן לשמוע מאנשים: אני לא מתחבר לתפילה. לא מוצא את עצמי. זה לא בשבילי.

בשביל לפתוח את הנושא הזה, צריך ללכת למקור המושג של 'קשר'. מה זה קשר בכלל בין אנשים.

כל אחד מאיתנו יודע, שכאשר הוא מדבר עם חברו, הסיכוי שהשיחה תהיה נעימה לשניהם ויהיה להם קשר טוב, זה תלוי בשני תנאים פשוטים: א, שארגיש שהוא שומע אותי - אם אתה מדבר עם חבר ואין לך תחושה שהוא שומע אותך, לא תרצה להיות אתו בקשר.

תנאי שני, לא מספיק שהבין שהוא שומע אותי, אני גם רוצה לראות שהוא רוצה לשמוע אותי. אם אדבר עם מישהו והוא ישדר לי שאין לו זמן עבורי, ואינו נהנה לשמוע אותי, אני לא אמשך אתו קשר.

בבקשה, תתייחס אליי

אני מוכרח לעצור לרגע, להמחיש זאת מוחיינו. אני ילד חוזר מהגן עם ציור שהוא קשקוש. הגננת אמרה להם לצבוע בתוך עיגול ולא לצאת, והוא צבע מחוץ לעיגול והשאיר את העיגול ריק, הפוך ממה שהגננת ביקשה. הוא מרוגש כולו, ומראה לאבא שלו את הציור.

"אבא, תראה איזה יופי". האבא עסוק, טרוד ועצבני... אז הוא עונה לו "לך לאמא". הילד הולך ואומר "אמא, תראי איזה ציור יפה ציירתי", והאמא, גם היא עסוקה במריבה עם אבא, עונה לו באותו משקל, "לך לאבא שלך".

לא עובר זמן רב, והילד קולט, שהוא לא מעניין אף אחד. וכך הוא גדל בבית. עד שהגננת אומרת להורים "הילד שלכם תמיד בצד, לא משחק עם כולם, מה קורה איתו?".

מה האמת, הילד רוצה יחס, שתתייחס לציור שלו, זו יצירה שלו, הוא רוצה לראות שהוא חשוב. שמתעניינים בו. ואם לא, הוא קולט שהוא לא מעניין אותך, וכשהוא גדל יש לו בעיית תקשורת...

זה א-ב בחינוך ילדים. אנחנו רוצים ילדים בריאים, בנפשם ובגופם. מה נותן לילד ביטחון? שהוא רואה שהוריו שומעים אותו, ורוצים לשמוע אותו.

לא מתחבר לתפילה. זה לא בשבילי

ממש אותו הדבר, הקשר שיש לנו עם הקב"ה. בכדי שיווצר קשר ביני לבין ה', אני צריך להרגיש: א. שהוא שומע אותי. ב. שהוא רוצה לשמוע אותי.

אשת חיל

סיפור לשולחן שבת

נקודות של אור

דבר המערכת

יש לי שאלה

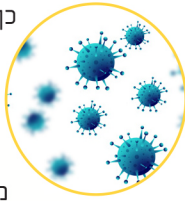

דבר המערכת

בעד ונגד מסכות

אולי אנחנו שכחנו???

כן! כולנו בחרדה!
מהקורונה! כן... מותר לנו להודות!
גם אם אנחנו מעדיפים להסתתר תחת סוגי דעות שצצים כמו פטריות...
"אין קורונה" "יש קורונה, אבל נגד סגר" "בעד סגר, אבל נגד מסיכות" "בעד מסיכות, נגד סגר" "זו שפעת רגילה" "זו פחות משפעת יותר מדלקת ריאות"

בקיזור... לא משנה מה אנו חושבים ברגע זה כי בתכלס מה שאופף אותנו זו הקורונה!!! ומכאן אנחנו חייבים לצאת לדרך... הוא אומר לנקודה חשובה! מה עושים?? התפללנו... שתינו ויטמינים... לעסנו לבונה... מה עכשיו? עכשיו הזמן לטפל בעצמנו! כן, טיפלו בקורונה ושכחנו את עצמנו! מובא בשם צדיקי הדורות: ענין הנקרא "צער גלות השכינה". כשבורא עולם בצער על בניו, הוא מעורר אותם על ידי שהוא נותן להם לטעום מהצער שלו... אם כי במינון אפסי. הקדוש ברוך הוא ראה לנכון שאנחנו חייבים לטעום את הצער שלו, להשתתף בכאבו על המצב של עם ישראל שמראה סימני שכחה מבוראו. לא מדובר על אחינו הרחוקים, מדובר על עצמנו ובשרנו אנו!!
מי כמונו יודע כמה אנו עסוקים בלהלל ולשבח את עצמנו ואת הישגינו וכמובן לא שוכחים לומר שהכל בסיעתא דשמיא גדולה... כדי שגם נזר הענווה תעטר את ראשנו... כן! די לשקר את עצמנו!
בואו נודה במלא העוצמה - "אבא היקר אנחנו ששכחנו אותך ולא אתה זה ששכחת אותנו" "אנא ממך השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם"

שלכם מערכת דרך הבעש"ט

יש לי שאלה

הטעם של מי ינצח?

לא מרוצה מהבגד שאישי קנתה

שאלה: אשתי חיפשה בגד לחג... בסוף מצאה משהו. זה לא מצא חן בעיני כל כך ובגלל זה אינה מרוצה מהבגד ורוצה להחליף אבל בתנאי שאני יבוא איתה לקניה. ומחמת כך אצטרך לבטל את הלימוד בבוקר בכולל האם אלך איתה או שאני צריך להשתנות ולהיות מרוצה מכל בגד שהיא קונה.

תשובה: נראה לי שהבעל מציודו, צריך לשרד לאישתו שהוא מרוצה מהשמלה שלה. ושישדר לה שיש לה טעם טוב וכו' והיא מצידה צריכה לשרד לו שחשוב לה שיהיה מרוצה. אך לא במגמה שכעת תצטרך להחליף בגד. באופן כללי הם אמורים להכיר אחד את השני, וחשוב שהבעל יחזק את הבטחון של אשתו שיש לה טעם טוב, ולא לשרד לה שהטעם שלה לא מוצא חן, ואני אקבע לך איזה בגד, ובכך הופך אותה לתלתית בטעם שלו. ובכלל חשוב שהבעל יהיה עסוק יותר בענייני לימודים ומושכלות בעבודת ה'.

גם לכם יש שאלה? רוצים תשובה מהרב שלחו לנו למייל derech.alon@gmail.com או לטלפון 0583139000

רוצה להשפיע?

נקודות של אור

הכנת תשתית רחבה לקבלת מסרים

הלב אשר יהא.

"**חטוף ואכול חטוף ושתה**", ישנם הזוכים שעבודת ה' תהיה באופן של סדר והדרגה, אבל אנו יתמי דיתמי, בדרך כלל עבודת ה' שלא בסדר והדרגה, וחסרים אנו מכל וכל, הן בלימוד, הן בבין אדם למקום, והן בבין אדם לחברו, ואם כן, עלינו לנהוג כמו אותו עני שהזדמן לאולם שמחות, והגיע באיחור לאולם, אזי מה שמוצא לנגד עיניו מגיש לפיו ואוכל, ביודעו שאם לא יחטוף כעת משהו אזי יישאר רעב. וכך גם בעבודת ה' יש לחטוף מכל הבא ליד; חיוך לחבר, מילה טובה לבן הזוג, ויתור פה, ואיפוק שם.

שביבים מספרו החדש של הרב-היומן

דברים קטנים: טבעו של אדם להתרשם מדברים גדולים ומפוצצים שעושים רושם חיצוני, אך האמת שדווקא הדברים הקטנים הם הקובעים את המצב לאשורו. והדברים נכונים בכל תחום, ברוחני ובגשמי: שלום בית; לא נבנה מכך שפעם בחודש בעל קונה לאשתו תכשיט באלפיים דולר, אלא ביחס היום יומי הקטן הצנוע והפשוט, ההתעניינות היומית והעזרה בדברים הקטנים. וכן בחינוך: הקשר היום יומי עם התלמידים, לחיצת היד, אמירת השלום זה לזה, יוצרים קשר עמוק ומהווים תשתית רחבה לקבלת המסרים. וכך מצאנו שאמר שמואל הנביא לשאול המלך: "הלאו אם קטון אתה בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה",

לחיות שפלות, פירושו - **קבלה, השלמה והפנמה**, באהבה ובחיבה, שאכן זו מציאותנו, מציאות של שפלות של כל הרע שבעולם, כמו שלגורילה אין שום כאב מעצם היותה גורילה, ולא בושה, - כי כך נבראתי וזה רצון ה', וכל עוד ויש לאדם כאב או בושה עצמית מעצם היותו שלילי - עדיין לא הפנים את מציאותו, ועדיין חי גאווה, שפירושה רצון פנימי להיות טוב וגדול מצד עצמו. וכל עוד והאדם לא אוהב את עצמו, דהיינו שרואה את מציאותו כמציאות שלילית ומקבל אותה, ממילא לא יאהב את בוראו, ולא את זולתו, וזהו "ואהבת לרעך - כמוך, אני ה'" "דהיינו אהבת הריע ואהבת ה' תלויים עד כמה את אוהב את עצמך, דהיינו שלם עם מי שאתה, כי זו **מציאות כל האדם**, ומזה זוכים לאהבת ישראל בשלמותה ולראות את **רחמי ה' עלינו בלי סוף**, וזהו שורש השמחה בעבודת ה'.

שבת זהו יום של פנימיות, יש לרכז ולהשקיע יום זה לעצמו ולבני ביתו, זה לא הזמן לטיולים אצל אחרים, אלא כמו שכתוב "שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי".

"דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב" כשאדם מדבר לזולת, והוא מודע למתרחש אצלו בלב מהיכן יוצאים דבריו, כגון: שיודע שזה נובע מאינטרס מסוים וכדומה, אזי כיוון שהוא אמיתי עם עצמו, הרי שה' אתו, כי "חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת" ואז "נכנסים ללב" של הזולת, יהא

להצלחת: מש' כהן, לוי אברהם,

לעילוי נשמת: שגית בת בלה, סופי, פרידה, משה ויצחק בני ויקטוריה, ויקטוריה בת פרידה, ציון בן בוליטה, פרידה בת מסעודה, שלום בן חנה, ליאורה, שושנה, יעקב בני פרידה.

אנו מעוניינים לדייק את התוכן המתאים עבורכם
שתפו אותנו דעתכם חשובה לנו התקשרו לקו חיזוק היומי
מספר: 03-3090990 והשאירו לנו הודעה בשלוחה 3 או בווצאפ
0583139000 או במייל derech.alon@gmail.com

עונג שבת

עם הרב שליט"א

ישנם זוגות רבות, הנשואים כבר זמן רב, אבל הם אינם יודעים לנהל שיחה. אין להם יכולת תקשורת. למה? כי סתמו להם את הפה בגיל קטן. לא לימדו אותם להתבטא, רק לסגור את הפה. לא נתנו להם לספר סיפורים מהגן. ואז כשהם גדלים, הם לא יודעים לפתח שיחה, לתת מילה טובה. זה לא יאומן. תראה לילד שאתה שומע אותו, שאתה מתעניין בו.

הילד בנה מגדל גדול מלגו, הוא קורא לאבא שלו "אבא, בוא תראה מה עשיתי". והאבא חושב לעצמו "מה זה השטיות האלו, זה לא אמיתי, לא רציני". עבורך זה לא אמיתי אבל בשבילו זה סופר אמיתי. רציני במיוחד. כאן אתה קובע איך ייראו החיים שלו. כשאתה אומר לו "וואו!! איזה בית, הנה החלון, איפה הכניסה, איפה הדלת? איזה יופי! איפה החניה? שכחת לעשות חניה לבנין..." אתה מראה לו שאתה מתעניין בו, שהוא בנה משהו עולמי. נתת לו בטחון. אבל אם תאמר לו "זה כמו של אתמול, זו אותה יצירה, אתה לא מתקדם". הילד גדל בתחושה שלאף אחד לא אכפת ממנו. זה הורס לו את הבטחון.

תפתח כבר את העיניים

זה היסוד הגדול בעבודת השם. חז"ל אומרים בהלכות תפילה, שכשאתה מתפלל, תיישר את הרגליים כמלאכי השרת. יש בזה מסר אדיר. תראה מה כתוב בברכת יוצר אור על המלאכים "כולם אהובים כולם ברורים כולם גיבורים, כולם קדושים, כולם עושים באימה רצון קונם".

מתואר כאן תיאור מופלא, מהי עבודת המלאכים, וכמה הקב"ה מתענג מהם שמשבחים אותו. לכן כשאתה בא להתפלל תפילת שמונה עשרה קודם כל תיישר את הרגליים כמלאכי השרת. כמו שה' מתענג על העבודה של מיכאל, גבריאל, כך מחכים לשמוע אותך. בורא עולם שולח לעולם הזה נשמה. ויש בחור בן שמונה עשרה עם כל הניסיונות: בנות, אייפונים, סרטים, מה לא הולך היום. יש לו את כל הסיבות שבעולם שהוא לא ייצור קשר עם ה', ופתאום הבחור מתחיל להתקרב לאבא!! אתם יודעים מה עושה ה'? מכניס את כל המלאכים לכיס הקטן.

הוא שלח נשמה לעולם הזה, ופתאום היא צועקת אליו. זו הצעקה שעושה אצלו כאלה שעשועים ותענוגים.

לא מאמין? תתפלל, תתחבר.

שלוש פעמים תגיד "שמע קולנו..." עוד פעם ועוד פעם עד שתבין ששומעים אותך, זו נקודה חשובה שמשפיעה.

רבתיי, אם לא ניישם יסוד זה, חלילה התפילות שלנו מתפספסות. יהי רצון שנזכה ללכת בדרך האמת אמן כן יהי רצון.

המשך מעמוד 1

נו, האם כשאתה מתפלל אתה צריך מלחמה, על מה ולמה? רק מה, לפעמים אדם חושב שהוא דפוק, ורק לו יש את המחשבה שלא שומעים אותו, ואם ה' שומע אותו האם הוא מתגעגע לתפילות שלו? האם הוא חפץ בו? יש לו הרי הרבה יהודים... פה נמצאת הסכנה האמיתית.

היו לי תלמידים שחשבו כך, וזה לא רומם אותם, להיפך הם הידרדרו ורחנית. זה גרם להם לירידה מהפסים.

שומעים אותך, מחכים לך, דבר!

צריך לדעת, ולחדד לעצמינו. איך שאתה אוהב בתפילה כך יהיה המצב שלך בבית, אדם שלא מאמין שה' שומע אותו ורוצה את התפילה שלו, אשתו תגיד לו "אתה לא שומע אותי, אתה לא רוצה לשמוע אותי". מה שקורה בינך לבין ה' - אתה תראה בבית שלך, אם תאמין שה' שומע אותך ורוצה לשמוע אותך, גם אשתך תרגיש שאתה שומע אותה ורוצה לשמוע אותה, ואז נהיה קשר ביניכם כי העולם הגשמי מקביל לעולם הרוחני.

אנשים לא מבינים שהכל מתחיל בתקשורת עם ה'.

אם אצל ה' אני בבעיה זה משקף את זה בבית, ואם אני אפתור את זה עם ה', פתרתי את הבעיה הזו גם בבית. עכשיו נבין בצורה נפלאה את אברהם אבינו ש"ויגש אברהם..." למלחמה, לפיוס ולתפילה.

לא ניגשים ישר לתפילה. אתה מתחיל להתפלל ופתאום באה לך מחשבה "הרי לא שומעים אותי, אז מה אני משקיע?" שלב ראשון - 'מלחמה'. עם מי? עם הקול הפנימי שאומר לך שלא שומעים אותך. שומעים אותך! תמשיך.

אבל אז באה מחשבה "בסדר, שומעים אותי אבל לא רוצים לשמוע אותי...", שלב שני - 'הגשה לפיוס', אוהבים אותך, מפייסים אותך. הקב"ה מתאוה לתפילתם של ישראל. אחרי הגשה למלחמה יש הגשה לפיוס, וזו ההקדמה לתפילה.

עכשיו תבינו ביאור יפה, נאמר "ולעבדו בכל לבבכם", ופירש הפסיקתא שלא יאה ליבו של האדם חלוק על התפילה. ותמוה וכי יש חולק על התפילה? אך לפי דברינו, כן, יש קול פנימי שאומר "לא שומעים אותי, לא רוצים לשמוע אותי". חז"ל אומרים, אתה צריך להגיע למצב שאתה מאמין באמונה שלמה ששומעים ורוצים לשמוע אותך. זה קשה מאוד, כי אתה צריך לעכל שיש לך את הבעיה הזו. זה אמיתי.

אף אחד לא מקשיב לי

יהודי יקר ששמע את השיחה הזו, סיפר לי, שהוא עובד בניקיון מדרגות של ישיבה, כלשהי והוא לא אוהב את העבודה שלו, הוא ממש סובל ממנה. שנים הוא מבקש מה' שייחן לו עבודה אחרת. ודבר לא אז, אין לו הצעות. הוא מספר ששנים הוא מתפלל וה' לא שומע אותו, ואמר לי: עד שכבר התחלתי להרגיש קול בתוכי שאומר לי 'לא שומעים אותך, לא רוצים לשמוע אותך'. חשבתי שרק אני נגוע בזה. עכשיו הבנתי שזו בעיה כללית. על זה אני צריך להתפלל, להאמין שכן שומעים אותי, שרוצים לשמוע אותי.

עכשיו הכל מובן, מדוע כאשר אתה מגיע הביתה, אתה מקבל תלונות מכל הכיוונים: "אתה לא שומע אותי. לא כיף לדבר אתך!" כי יש לך את זה עם בורא עולם. גם אתה אומר את זה לו. תתקן את זה, תתפלל על זה. תראה פלאות בבית.

"רוצים לקבל 50 עלונים עד הבית עם שליח ולהפיץ בבית הכנסת או בסביבתכם הקרובה? חייגו 0548424530

"אנחנו לא רק עלון אנחנו דרך לחיים יפים יותר"

"ההקלדה העריכה ההגהה הגרפיקה ההדפסה האריזה ההפצה עלינו - הזכות והברכה עליך"

אשת חיל

שולחן השבת שלי

נקודה שחורה על מפה לבנה

לפני הדרך של הבעל שם טוב, הייתי עורכת שולחן לשבת, מסדרת את הכלים היפים על השולחן, מקשטת בפרחים בשלל צבעים. כולם לבושים יפה סביב לשולחן, שרים מלאכי השרת, גל של סיפוק ואושר על היופי והפאר שזכיתי לעשות למען בורא עולם. והנה יצר הרע מגיע לבקר אותי הוא מסתכל מסביב טוב טוב. מחייך אלי, ואז מצביע לי באצבעו הזקנה על נקודה שחורה קטנה על מפת השבת הלבנה שלי.

מה זה? הוא שואל אותי, פספסת? את חושבת שזה נאה לנשמה אלוקית כמוך לפספס נקודה שחורה על המפה ועוד בשולחן שבת?! אתה צודק. עניתי לו והשפלתי ראש

איך פספסתי? חשבתי לעצמי...ומכאן הערב מתחיל להיהרס. השמחה הלכה מליבי, השירה שלהם כבר מעצבנת אותי, וגם הבגדים שהם לבשו כבר לא יפים בעיני. בעוד אני חושבת, על כמה פישלתי בחינוך שלהם הם מתחילים לריב ליד שולחן השבת. הופ המרק נשפך. "אתם לא מעריכים...אתם לא ראויים... ילדים כפויי טובה..." אני שומעת את עצמי צועקת. עצבות ואכזבה עוטפים את שולחן השבת. יצר הרע

מנצח ובגדול!

היום. אחרי הדרך של הבעל שם טוב, יצר הרע מצביע לי באצבעו המקומטת על הנקודה השחורה שעל המפה מה זה? לא שמעת על מלבין? שוב פספסת? אני מחייכת אליו ואומרת לו: חחח...יצר רע מרושע זקן שכמותך, שים משקפים פספסת אתה! לא יתכן שמצאת רק נקודה שחורה אחת? הרי אתה יודע שכל נקודה לבנה שאתה רואה על השולחן זה הרחמים של השם עלי? אם זה היה תלוי בי כל המפה הזאת הייתה שחורה! כל נקודה לבנה שאתה רואה כאן זה השם בכבודו ובעצמו. אני מציאות של מפה שחורה. אם מצאת רק נקודה שחורה אחת השם ממש ממש מרחם עלי.

עכשיו תסתכל יצר מרושע שכמותך. השם גרם לכולם, לשבת סביב השולחן.

ואווו תודה לבורא עולם, זה לא מובן מאליו. השם נתן לי זכות לשמוע אותם שרים...מדהים ראית את הפרחים שהשם שם לי על השולחן? כל כך יפים תודה לך בורא עולם, זה הכל מתנת חיים מהשם.

-היי יצר הרע לאן אתה הולך? מה הברית אותך? -השמחה שלך. אני אלרגי לשמחה שלך בהווה ביכאן ועכשיו! הוא ענה בעודו בורח מהבית.

ואני נשארתי שמחה ובלי משים ליטפתי את המפה שעל השולחן לידי.

שיתופים מפרי ידי

סיפור לשולחן שבת

מבחן קבלה

שאלות של נצח ואהבת עולם

בימים שלפני פרוץ מלחמת העולם השנייה, נודעה ישיבת גרודנא כאחת הישיבות המובחרות ביותר בליטא, ורבים ביקשו להימנות בין תלמידיה. הסיפור נסוב אודות בחור שמשפחתו היתה כל כך ענייה ומעוטת אמצעים, עד שלהוריו לא היתה אפשרות לממן לו אפילו את הנסיעה לבחינה אצל "מרן הגאון ר' שמעון שקופ זצ"ל"

אבל מה עושה בחור שנפשו חשקה להתקבל לישיבה? אם אין כסף לשכור עגלה, הולכים ברגל... שבועיים תמימים ארכה לו הדרך עד שהגיע לישיבת גרודנא. במשך כל אותם ימים כמעט ולא אכל דבר, גם לא הניח את ראשו על כר וכסת. ראשו היה מונח ב...בחינה שתהיה לו אצל הגאון המפורסם. שום מכשול לא ניצב בפניו, העיקר שיצליח להגיע לישיבה ולהיכנס לרשימת תלמידיה.

לאחר טורח הדרך הנורא, והימים הקשים והמפרכים שעברו עליו, הגיע הבחור סוף סוף לשערי ישיבת גרודנא, והנה הנה הוא זוכה גם לעמוד מול מרן הגר"ש זצ"ל.

מה רצונך? שאל ר' שמעון. רוצה אני להיבחן אצל ראש הישיבה, השיב הבחור, שעמל הדרך הארוכה עוד היה ניכר עליו.

בסדר גמור, אמר הגר"ש, אפשר לשאול אותך את השאלה הראשונה? אז שאלתי היא כזו, פתח הגר"ש, והבחור היה בשיאו של האימון המוחי, אמור נא לי, ידידי, מתי הכנסת לפיך לאחרונה ארוחה חמה?...

הבחור התבלבל לרגע, לא האמין ששמע אל נכון את הדברים יוצאים מפיו של ראש הישיבה המפורסם. לפני שבועיים, השיב הבחור הנבוך.

מששמע ראש הישיבה את התשובה, אחז את הצעיר בידיו הרחמניות, הובילו למטבח הפרטי שבביתו, והכין לו ארוחה טעימה, כזו שבאמת לא הכניס לפיו שבועיים תמימים.

משסיים לסעוד את ליבו, אמר לו ר' שמעון שיכנס להיכל הישיבה, ובעוד כמה דקות יערוך לו את המבחן. עתה, כל דקה נדמתה כנצח. אבל ראש הישיבה מפתיע שוב: מתי ישנת בפעם האחרונה שינה של ממש במיטה נוחה? שאל את הבחור, תוך שהוא מלטפו ברוך ובחיבה אין קץ.

הנבחן לא ידע מה נעשה איתו... ונאלץ להשיב שמזה שבועיים לא ישן במיטה. אחז שוב ר' שמעון בידיו של הבחור, והובילו אותו לחדר מסוים בביתו, הציע עבורו סדינים ושמיכות, והשכיבו במיטה. התלמידים מספרים שהיתה זו מיטתו של ראש הישיבה בכבודו ובעצמו.

בבוקר שלמחרת נכנס הבחור שוב אל ראש הישיבה, שקיבלו בסבר פנים יפות ואמר לו: 'התקבלת, בני, התקבלת... האם הינך מעלה בדעתך שלאחר שראיתי את עמלך הנורא ושאיפתך לזכות בכתרה של תורה, לא אקבלך לישיבתנו הקדושה?'

הבחור למד בישיבה רק תקופה קצרה, כי מיד לאחר מכן פרצה המלחמה והוא נאלץ להתגלגל ממחנה מוות אחד למשנהו. לבניו ולבני בניו סיפר שהדבר העיקרי שהעמיד אותו על הרגליים במשך כל תקופת המלחמה, הוא קלסתר פניו ודמות דיוקנו של ראש הישיבה. 'כל פעם שעמדתי ליפול ברוחי מאימת הצרות והייסורים, העמדתי את דמותו מול עיניי, ואמרתי לעצמי אם העם היהודי ותורתו הקדושה מצמיחים דמויות הוד שכאלו, גם היטלר וקלגסיו הארורים לא יוכלו לנו!'

מספר זכרונם לברכה

קו החיזוק היומי
בחים אל תרגישו לבד!!!
תעלו על קו!!! מחכים לכם
בטלפון: 03-3090990

לחוצים?

מתמודדים?

מוטרדים?

בחסות:

צריכים מונית

חיגו: 1700700622

